

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/329/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713216125
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713216125.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Karadžičova 8 (P.O.BOX 205), 810 00 Bratislava, proti žalovanej X. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. B. XXXX/X, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Lučenci, J. Kráľa 5/A, 984 01, v konaní o zaplatenie 1 321,37 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/270/2015-98 zo dňa 10. 03. 2016,

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku III., ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania nepriznal, **m e n í t a k**, že žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy právneho zastúpenia vo výške 167,52 €, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 47,14 €, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie (prvý výrok), náhradu trov konania nepriznal žalovanej (druhý výrok) ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej (tretí výrok) a žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok.

Z jeho dôvodov vyplýva, že právny predchodca žalobcu žiadal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu 1 321,37 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne, počítaným zo sumy 903,70 € od 16. 11. 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania. Medzi pôvodným veriteľom Všeobecnou úverovou bankou, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 25. 04. 2007 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty, povinnosti z ktorej žalovaná neplnila. Podaním zo dňa 15. 10. 2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovanej; následne dňa 29. 04. 2014 platobným rozkazom č. k. 5Ro/240/2013-42 žalobe pôvodného žalobcu súd vyhovel v celom rozsahu. Vzhľadom na nemožnosť doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk žalovanej, okresný súd platobný rozkaz v plnom rozsahu dňa 17. 06. 2015 zrušil. Pred začatím prvého pojednávania žalobca dňa 08. 03. 2016 zobrať žalobu späť z dôvodu, že žalovaná pohľadávka je vzhľadom na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. premlčaná, pričom ide o zmenu právnej úpravy počas súdneho konania a súd je povinný ex offo na premlčanie prihliadnuť; žiadal konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať, pretože sú neúčelne vynaložené, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 5/2013.

Okresný súd s poukazom na § 96 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O. s. p.“) konanie v plnom rozsahu zastavil. Podľa neho žalovaná

svojím konaním späťvzatie žaloby nezapríčinila, žalobca zavinil, že konanie muselo byť zastavené, bol by povinný nahradiť žalovanej trovy konania, ktorá si ich však neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Trovy konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi, pretože ich považoval za neúčelne vynaložené: vedľajší účastník konania na strane žalovanej, zastúpený advokátom, hromadne vstúpil do porovnateľných vecí, o ktorých prebieha alebo prebiehalo konanie na okresnom súde, ako aj na iných súdoch Slovenskej republiky. V písomnom vyjadrení k žalobe vzniesol všeobecne formulovanú (prakticky formulárovú) námietku premlčania, aktualizovanú len o údaje žalovanej, ako podáva i v obdobných veciach (napr. konanie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14C/111/2014). Vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Do konania vstúpil na strane žalovanej za účelom pomoci žalovanej; dôvod jeho samotného vzniku je v tom, že vznikol za účelom pomoci žalovaným spotrebiteľom v obdobných súdnych konaniach. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal preto taký jeho postup, ktorý by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám v postavení vedľajšieho účastníka použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach.

Súd žalobcovi vrátil zaplatený súdny poplatok, krátený v zmysle § 11 ods. 3 prvá veta, ods. 4 prvá veta a ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ktoré mu vráti Slovenská pošta, a. s., Turzová 1, 040 01 Košice, do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej podal vedľajší účastník včas odvolanie. Navrhol napadnutý výrok uznesenia zmeniť a priznať mu náhradu trov konania, a to aj za druhostupňové konanie. Poukázal na to, že žalobca skupuje veľké množstvo pohľadávok, ktoré sú premlčané, prípadne pohľadávok, na ktoré nemá v mnohých prípadoch ani platný právny titul, pričom ich následne aj napriek vedomosti o ich nedostatkoch a taktiež napriek nedostatku listinných, či iných dôkazov, ako je tomu i v tomto prípade, uplatňuje v konaní pred súdom. Žalovanými sú spotrebiteľia, ktorí majú v rámci dodávateľsko-spotrebiteľských vzťahov postavenie slabšej zmluvnej strany.

Pri rozhodovaní o trovách v konaní, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby, je nevyhnutné posudzovať len procesné kritériá úspechu, či neúspechu účastníkov. Okresný súd vo svojom uznesení v rozhodnutí o trovách konania vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uplatňuje na súdoch svoje premlčané nároky, o čom má vedomosť. Aj v predmetnej veci si bol žalobca nepochybné vedomý, že nárok bol premlčaný už v čase podania žaloby na súd; k späťvzatiu žaloby došlo po vstupe vedľajšieho účastníka do konania, čím žalobca procesne zavinil zastavenie konania; žalobca svojimi neúspešnými pokusmi, spočívajúcimi v žalovaní nedôvodných nárokov na súdoch, spôsobuje trovy konania, ktoré by mal v prípade neúspechu nahradiť úspešnej protistrane, v tomto prípade vedľajšiemu účastníkovi.

Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov podľa § 220 O. s. p., zmenil.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok (§ 142 ods. 1 O. s. p.) alebo zodpovednosti za zavinenie (§ 146 ods. 1, 2 O. s. p.), prípadne za náhodu (§ 147 ods. 1 O. s. p.). Podľa zásady zodpovednosti za výsledok (tzv. zásada úspechu), zakotvanej v § 142 ods. 1 O. s. p. súd účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov, potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech

nemal; uplatnenie tejto zásady prichádza do úvahy pri rozhodovaní o trovách sporového konania (len v sporovom konaní sa dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania). Základom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je teda miera úspechu vo veci, ktorú súd zisťuje u žalobcu aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci sa zisťuje porovnaním uplatneného návrhu (žaloby - petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Zásada zodpovednosti za zavinenie je zakotvená v § 146 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy; ak sa však pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania žalovaný. Súdna prax je jednotná v tom, že v prípade späťvzatia žaloby procesné zavinenie na zastavení konania v zásade stíha žalobcu (§ 146 ods. 2 prvá veta O. s. p.); procesné zavinenie na zastavení konania možno pripísať žalovanému len s poukazom na jeho konkrétne správanie po podaní žaloby na začatie konania na súd (§ 146 ods. 2 druhá veta O. s. p.).

V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca späťvzatím návrhu procesne zavinil zastavenie konania (namiesto je preto aplikácia § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p.) a právo na náhradu trov konania vzniklo žalovanej. Tým vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Z chronológie úkonov žalobcu je možné dôjsť k záveru, že dôvodom späťvzatia žaloby bolo oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania (15. 10. 2013); žalobca zobral žalobu späť dňa 08. 03. 2016 s odvolaním sa na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z.

Vzhľadom na zastavenie prvostupňového konania pre späťvzatie žaloby a plný úspech vedľajšieho účastníka, má vedľajší účastník právo na náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil a správne vyčíslil. Vychádzal z hodnoty predmetu sporu 1 321,37 € v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a za jeden úkon právnej služby si vyúčtoval odmenu 61,41 € a 8,39 € režijný paušál podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podľa §-u 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky za vyjadrenie vo veci samej, vrátane DPH (27,92 €), spolu 167,52 €, ktoré žiadal zaplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v S. banke, a. s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej s odkazom na § 220 O. s. p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O. s. p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O. s. p.. Vedľajší účastník, vystupujúci na strane žalovanej, bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Preto odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej aj právo na náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby podľa vyššie citovanej vyhlášky vo výške 50 % z úkonu,

t. j. 30,71 € + režijný paušál 8,58 €, spolu 39,29 € + DPH (právny zástupca je platiteľom DPH od 16. 04. 2014) vo výške 20%, t. j. 47,14 €.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.